

Białystok, dnia 26 lutego 2024 r.

DOS-VII.700.4.2023.MK

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221 ze zm.) przedstawiam

stanowisko

w którym interpretację, zaprezentowaną przez [REDAKTOWANE], co do zakresu i sposobu stosowania przepisów art. 3k ust. 1 oraz załącznika nr 9 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903 ze zm.), w sprawie dotyczącej ustalenia w opisanym stanie faktycznym:

1. w przypadku, kiedy Wnioskodawca wprowadza do obrotu żywność w opakowaniach o bardzo zróżnicowanej masie, czego przykładem są sery w blokach i kawałkach o masie od 0,2 kg do 20 kg pakowane w opakowania jednostkowe w postaci owijek wykonanych z elastycznych tworzyw sztucznych oraz sery tarte o masie od 0,1 kg do 2 kg pakowane w opakowania jednostkowe w postaci paczek wykonanych z elastycznego materiału (tworzywa sztucznego), zaprojektowanych w sposób umożliwiający bezpośrednie spożycie produktu spożywczego z opakowania poprzez łatwe rozerwanie lub przecięcie jego materiału, jak również gdy zawarte w tych opakowaniach produkty spożywcze nadają się do bezpośredniego spożycia bez konieczności ich dodatkowej obróbki, Wnioskodawca będzie obowiązany do ponoszenia opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej od paczek i owijek zawierających jedną, sugerowaną porcję produktu, a opłacie tej nie będą podlegały paczki i owijki zawierające więcej niż jedną sugerowaną porcję produktu, ponieważ nie zawierają one żywności przeznaczonej do bezpośredniego spożycia – **uznaje się za nieprawidłową**,
2. w przypadku, kiedy Wnioskodawca wprowadza do obrotu żywność w takich opakowaniach jak:
  - tacka wraz ze zgrzewalnym zamknięciem w postaci arkusza foliowego (zakrywką), wykonane z laminatu PET i PE, stanowiąca standardowe opakowanie jednostkowe serów w plastrach, gdzie górna część opakowania (zakrywka) jest wykonana z elastycznego materiału (tworzywa sztucznego), którego kształt łatwo ulega zmianie po dodaniu lub usunięciu produktu spożywczego, zaś dolna część opakowania (tacka) jest wykonana ze sztywnego materiału, którego kształt po dodaniu lub usunięciu produktu spożywczego pozostaje niezmieniony; opakowanie jest zaprojektowane

w sposób umożliwiający bezpośrednie spożycie produktu spożywczego z opakowania poprzez jego łatwe otwarcie (rozdzielenie zgrzewalnych materiałów) oraz zawiera produkt spożywczy nadający się do bezpośredniego spożycia bez konieczności dodatkowej obróbki (sery);

- tubka wykonana z laminatu PE i EVOH wraz z zamknięciem (zakrętką) wykonana z PP, stanowiąca standardowe opakowanie jednostkowe zagęszczonych produktów mleczarskich, np. mleka zagęszczonego; tubka wykonana jest z elastycznego materiału (tworzywa sztucznego), którego kształt łatwo ulega zmianie po dodaniu lub usunięciu produktu spożywczego; zamknięcie (zakrętka) jest wykonane ze sztywnego materiału, którego kształt po dodaniu lub usunięciu produktu spożywczego pozostaje niezmienny; opakowanie jest zaprojektowane w sposób umożliwiający bezpośrednie spożycie produktu spożywczego z opakowania poprzez jego łatwe otwarcie, które nie obejmuje jednak czynności nieodwracalnych, takich jak np. rozerwanie lub przecięcie materiału oraz zawiera produkt spożywczy nadający się do bezpośredniego spożycia bez konieczności dodatkowej obróbki (zagęszczone produkty mleczarskie);

- torebki foliowe wykonane z PE, stanowiące standardowe opakowanie jednostkowe płynnych produktów mleczarskich np. mleka lub śmietany; opakowanie jest wykonane z elastycznego materiału (tworzywa sztucznego), którego kształt łatwo ulega zmianie po dodaniu lub usunięciu produktu spożywczego; nie jest zaprojektowane w sposób umożliwiający bezpośrednie spożycie produktu spożywczego z opakowania, ponieważ zawiera płyn (np. mleko), którego bezpośrednia konsumpcja z torebki foliowej jest znacznie utrudniona; opakowanie zawiera produkt spożywczy nadający się do bezpośredniego spożycia bez konieczności dodatkowej obróbki (np. mleko);

Wnioskodawca nie będzie obowiązany do ponoszenia opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, bowiem nie stanowią one paczek – **uznaje się za nieprawidłową.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 30 listopada 2023 r. (data wpływu: 7 grudnia 2023 r.) [REDAKTOWANE], zwana dalej Stroną, złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców. Pismem z dnia 11 grudnia 2023 r. wezwano Stronę w oparciu o treść art. 34 ust. 7 ustawy Prawo przedsiębiorców, do usunięcia braków formalnych wniosku. Strona pismem z dnia 18 grudnia 2023 r. (data wpływu: 27 grudnia 2023 r.) przedłożyła uzupełnienie wniosku. Po analizie złożonego wniosku, organ pismem z dnia 24 stycznia 2024 r. wezwał Stronę do uzupełnienia braków formalnych poprzez uzupełnienie przedstawionego w piśmie z dnia 18 grudnia 2024 r. zaistniałego stanu faktycznego oraz własnego stanowiska w sprawie, przy uwzględnieniu zapisów zawiadomienia Komisji - Wytyczne Komisji dotyczące

produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. U. UE. C. z 2021 r. Nr 216, str. 1). Stosowne uzupełniania Strona przedłożyła w piśmie z dnia 30 stycznia 2024 r. (data wpływu: 1 lutego 2024 r.).

Strona wystąpiła z wnioskiem o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów art. 3k ust. 1 oraz załącznika nr 9 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, w sprawie dotyczącej ustalenia ponoszenia opłaty na pokrycie kosztów zagospodarowania odpadów powstałych z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w poniżej przedstawionym stanie faktycznym.

Strona wprowadza do obrotu żywność w opakowaniach o bardzo zróżnicowanej masie, czego przykładem są sery w blokach i kawałkach o masie od 0,2 kg do 20 kg, pakowane w opakowania jednostkowe w postaci owijek wykonanych z elastycznych tworzyw sztucznych oraz sery tarte o masie od 0,1 kg do 2 kg, pakowane w opakowania jednostkowe w postaci paczek wykonanych z elastycznych tworzyw sztucznych. Strona wskazała, iż w/w opakowania jednostkowe posiadają następujące cechy: są wykonane z elastycznego materiału (tworzywa sztucznego), którego kształt łatwo ulega zmianie po dodaniu lub usunięciu produktu spożywczego, są zaprojektowane w sposób umożliwiający bezpośrednie spożycie produktu spożywczego z opakowania poprzez łatwe rozerwanie lub przecięcie jego materiału, zawarte w opakowaniach produkty spożywcze nadają się do bezpośredniego spożycia bez konieczności ich dodatkowej obróbki.

Z uwagi na powyższe, Strona ubiega się o wyjaśnienie pojęcia „bezpośredniego spożycia” zawartego w załączniku nr 9 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, odnoszącej się do żywności pakowanej w paczki lub owijki wykonane z elastycznych materiałów. Wątpliwość Strony budzi, czy pojęcie „bezpośrednie spożycie” dotyczy wszystkich produktów żywnościowych niewymagających przed ich konsumpcją żadnej dalszej obróbki, niezależnie od ich masy lub zawartej w opakowaniu liczby sugerowanych porcji produktu. W konsekwencji powyższego Strona powzięła wątpliwość, czy wszystkie paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia podlegają opłacie, o której mowa w art. 3k ust. 1 w/w ustawy, czy też możliwe jest zastosowanie w tym zakresie jakiegoś wyłączenia, wynikającego z większej masy produktu lub większej liczby jego porcji.

Strona w przedłożonym wniosku przedstawiła stanowisko, zgodnie z którym opłatą, o której mowa w art. 3k ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej powinny być

objęte wyłącznie paczki i owijki zawierające jedną, sugerowaną porcję produktu. Natomiast paczki i owijki zawierające więcej niż jedną sugerowaną porcję produktu nie powinny być objęte przedmiotową opłatą, ponieważ w ocenie Strony nie zawierają żywności przeznaczonej do bezpośredniego spożycia.

W drugim przypadku Strona wprowadza do obrotu żywność w takich opakowaniach jak: tacki wraz ze zgrzewalnym zamknięciem w postaci arkusza foliowego (zakrywką), wykonane z laminatu PET i PE, stanowiące standardowe opakowanie jednostkowe serów w plastrach; tubki wykonane z laminatu PE i EVOH wraz z zamknięciem (zakrętką) wykonaną z PP, stanowiące standardowe opakowanie jednostkowe zagęszczonych produktów mleczarskich, np. mleka zagęszczonego; torebki foliowe wykonane z PE, stanowiące standardowe opakowanie jednostkowe płynnych produktów mleczarskich, np. mleka lub śmietany. W odniesieniu do tacek Strona wskazała, iż górna część opakowania (zakrywka) jest wykonana z elastycznego materiału (tworzywa sztucznego), którego kształt łatwo ulega zmianie po dodaniu lub usunięciu produktu spożywczego, zaś dolna część opakowania (tacka) jest wykonana ze sztywnego materiału, którego kształt po dodaniu lub usunięciu produktu spożywczego pozostaje niezmienny. Opakowanie jest zaprojektowane w sposób umożliwiający bezpośrednie spożycie produktu spożywczego z opakowania poprzez jego łatwe otwarcie (rozdzielenie zgrzewalnych materiałów) oraz zawiera produkt spożywczy nadający się do bezpośredniego spożycia bez konieczności dodatkowej obróbki (sery). W odniesieniu do tubek wykonanych z laminatu Strona wyjaśniła, iż rodzaj tego opakowania jest wykonany z elastycznego materiału (tworzywa sztucznego), którego kształt łatwo ulega zmianie po dodaniu lub usunięciu produktu spożywczego. Zamknięcie (zakrętka) jest wykonana ze sztywnego materiału, którego kształt po dodaniu lub usunięciu produktu spożywczego pozostaje niezmienny. Opakowanie jest zaprojektowane w sposób umożliwiający bezpośrednie spożycie produktu spożywczego z opakowania poprzez jego łatwe otwarcie, które nie obejmuje jednak czynności nieodwracalnych takich jak, np. rozerwanie lub przecięcie materiału, oraz zawiera produkt spożywczy nadający się do bezpośredniego spożycia bez konieczności dodatkowej obróbki (zagęszczone produkty mleczarskie). W odniesieniu zaś do torebek foliowych Strona wskazała, iż przedmiotowe opakowanie wykonane jest z elastycznego materiału (tworzywa sztucznego), którego kształt łatwo ulega zmianie po dodaniu lub usunięciu produktu spożywczego. Opakowanie nie jest zaprojektowane w sposób umożliwiający bezpośrednie spożycie produktu spożywczego z opakowania, ponieważ zawiera płyn (np. mleko), którego bezpośrednia konsumpcja z torebki foliowej jest znacznie utrudniona. Opakowanie zawiera produkt spożywczy nadający się jednak do bezpośredniego spożycia w tym kontekście, iż produkt przed spożyciem nie wymaga dodatkowej obróbki (np. mleko).

Wątpliwość Strony budzi, czy w/w rodzaje opakowań należy traktować jako paczki w rozumieniu ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie

gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, a co za tym idzie, czy wskazane rodzaje opakowań podlegają opłacie, o której mowa w art. 3k ust. 1 ustawy.

Zdaniem Strony w/w rodzaje opakowań nie stanowią paczek w rozumieniu ustawy, a tym samym nie powinny podlegać opłacie na pokrycie kosztów zagospodarowania odpadów powstałych z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. Strona wskazała, iż krajowe i unijne przepisy prawne nie zawierają szczegółowych kryteriów dotyczących paczek i owijek, tak więc klasyfikacja opakowań w tym zakresie może być prowadzona wyłącznie w oparciu o definicje słownikowe lub potoczne rozumienie tych pojęć. W ocenie Strony przedmiotowe opakowania nie spełniają słownikowej definicji paczki (www.sjp.pwn.pl) oraz potocznego rozumienia tego pojęcia.

W niniejszej sprawie należy stwierdzić, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 3 pkt 2 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. U. UE. L. z 2019 r. Nr 155, str. 1) produktem jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych jest produkt, który jest w całości lub częściowo wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach okresu żywotności wielokrotną rotację poprzez zwrócenie go do producenta w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony. W załączniku E w cz. I wymieniono produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte zakresem art. 8 ust. 2 Dyrektywy, dotyczącym rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Katalog produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych zawarty w załączniku E w cz. I Dyrektywy został w całości przeniesiony do załącznika nr 9 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

Zdefiniowania wymaga w tym miejscu pojęcie przedsiębiorcy. W myśl art. 2 pkt 9b ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, poprzez przedsiębiorcę rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221 ze zm.), który importuje produkty, dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów lub wytwarza produkty i wprowadza je do obrotu, z wyłączeniem przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne i prowadzącego działalność połowową w rozumieniu art. 4 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 22, z późn. zm.), zwanego dalej "rozporządzeniem nr 1380/2013", w tym wprowadzającego

do obrotu produkty pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324, z 2022 r. poz. 2185 oraz z 2023 r. poz. 588), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których to produktów wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy.

Zgodnie z treścią art. 2 pkt 12a ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, poprzez wprowadzanie do obrotu rozumie się z kolei pierwsze dostarczenie produktu na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatne albo nieodpłatne, do celów dystrybucji, konsumpcji, stosowania lub użytkowania, w tym na potrzeby własne.

W myśl art. 3k ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcjach I i III załącznika nr 9 do ustawy jest obowiązany do ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów:

- 1) zbierania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania;
- 2) uprzątkowania oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu.

Z kolei załącznik nr 9 do ustawy określa produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte wymogiem dotyczącym finansowania kosztów związanych z zagospodarowaniem odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które zostały wprowadzone do obrotu. W sekcji I załącznika nr 9 wymieniono produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte rozszerzoną odpowiedzialnością producenta w zakresie pokrywania kosztów zbierania odpadów powstałych z tych produktów z publicznych systemów zbierania odpadów, w tym kosztów infrastruktury i jej funkcjonowania, kosztów uprzątkowania, transportu i przetwarzania tych odpadów. Do tych produktów zalicza się:

1. pojemniki na żywność, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
  - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
  - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
  - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie- w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność;

2. paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki;
3. pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, z wyłączeniem szklanych lub metalowych pojemników na napoje, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych;
4. kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
5. lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego w rozumieniu art. 8 pkt 15a lit. a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

W myśl powyższego, w ocenie tut. organu, w odniesieniu do pierwszego stanu faktycznego opisanego we wniosku, należy stwierdzić, iż Strona jest przedsiębiorcą wprowadzającym do obrotu produkty jednorazowego użytku, o których mowa w sekcji I pkt 2 załącznika nr 9 do ustawy. W przypadku bowiem paczek i owijek wykonanych z elastycznych materiałów zawierających żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki, o których mowa w sekcji I pkt 2 załącznika nr 9, chodzi o paczki i owijki z żywnością. Zarówno przepisy Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko, jak i przepisy ustawy 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, nie zawierają definicji „bezpośredniego spożycia”. Niemniej jednak w tym miejscu należy odnieść się do zawiadomienia Komisji - Wytyczne Komisji dotyczące produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. U. UE. C. z 2021 r. Nr 216, str. 1). W rozdziale 4.2 Wytycznych omówiono kryteria dotyczące paczek i owijek. Zarówno w części E sekcji I pkt 2 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko, jak i w załączniku nr 9 sekcji I pkt 2 do ustawy 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, opisano paczki i owijki w następujący sposób: "paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki". W Wytycznych wskazano, iż w przeciwieństwie do pojemników na żywność, w stosunku do których znajduje się odniesienie do rozmiaru, pojemności, pojedynczych porcji i pojemników zawierających jedną porcję żywności sprzedawanych w ilości większej niż jedna sztuka, w dyrektywie nie odniesiono się do szczegółowych kryteriów dotyczących paczek i owijek. W Wytycznych podkreślono, iż w świetle celu dyrektywy, polegającego na zapobieganiu powstawaniu odpadów w środowisku w postaci przedmiotów jednorazowego

użytku wykonanych z tworzyw sztucznych oraz faktu, że paczki i owijki należą do opakowań, których odpady najbardziej zaśmiecają środowisko, należy zastosować podejście zgodne z podejściem dotyczącym pojemników na napoje objętych zakresem stosowania dyrektywy w odniesieniu do progu pojemności trzech litrów. Aby zinterpretować i zastosować kryteria dla konkretnych produktów, jakimi są paczki i owijki (i umieszczona w nich żywność), które ujęto w załączniku, można zastosować zgodnie z Wytocznymi następujące wskaźniki:

1) Kryterium: wykonane z elastycznych materiałów:

- Elastyczne opakowanie to takie opakowanie, którego kształt łatwo ulega zmianie, np. po dodaniu lub usunięciu produktów spożywczych, w przeciwieństwie do sztywnego opakowania, którego kształt po dodaniu lub usunięciu produktów spożywczych pozostaje niezmieniony.

- Projekt opakowania wskazuje, że umieszczony w nim produkt spożywczy jest przeznaczony do bezpośredniego spożycia po zakupie. Na przykład paczkę lub owijkę można łatwo otworzyć, np. rozrywając, przecinając, przekręcając lub rozciągając.

2) Kryterium: zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki:

- Charakter opakowanych produktów spożywczych: produkty spożywcze nadające się do bezpośredniego spożycia (np. cukierki, orzechy, batony czekoladowe, pomidorki koktajlowe, chrupki).

- Projekt paczki lub owijki umożliwia spożywanie bezpośrednio z paczki lub owijki.

- Dołączenie lub przymocowanie do paczki lub owijki jednorazowego użytku wykonanej z tworzyw sztucznych takich przedmiotów jak widelce, noże, łyżki i patyczki lub sosy. Brak takich przedmiotów nie powinien jednak sam w sobie wykluczać produktu z zakresu stosowania dyrektywy.

- Produkt spożywczy umieszczony w paczce lub owijce można spożyć bez jakiejkolwiek obróbki, takiej jak gotowanie, smażenie, grillowanie, pieczenie, przyrządzanie, podgrzewanie w kuchence mikrofalowej, opiekanie, podgrzewanie lub zamrażanie. Nie ma wymogu dotyczącego dodawania przypraw lub sosów (chyba że są dołączone do produktu spożywczego), zimnej lub gorącej wody lub innych płynów, w tym mleka przed spożyciem takiego produktu spożywczego, jak to ma miejsce np. w przypadku płatków zbożowych. Mycia, obierania lub krojenia produktów spożywczych nie uznaje się za obróbkę, są one zatem objęte zakresem stosowania dyrektywy, gdyż czynności te można z łatwością wykonać w wersji na wynos.

Biorąc pod uwagę powyższe kryteria, wskazać należy, iż o bezpośrednim spożyciu nie decyduje liczba sugerowanych porcji produktu pakowanego w paczki lub owijki wykonane z elastycznych materiałów. O tym, że mamy do czynienia z paczką i owijką wykonaną

z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki, decyduje m.in. projekt opakowania, które wskazuje, że umieszczony w nim produkt spożywczy jest przeznaczony do bezpośredniego spożycia po zakupie, tj. paczkę lub owijkę można łatwo otworzyć, np. rozrywając, przecinając, przekręcając lub rozciągając, czyli projekt paczki lub owijki umożliwia spożywanie bezpośrednio z paczki lub owijki oraz to, że produkt spożywczy umieszczony w paczce lub owijce można spożyć bez jakiejkolwiek obróbki, przy czym mycia, obierania lub krojenia produktów spożywczych nie uznaje się za obróbkę. **Zatem pojęcia „bezpośredniego spożycia” nie należy utożsamiać z jednostkową porcją, ale z faktem możliwości spożycia produktu bezpośrednio z opakowania bez dalszego przygotowania, tj. bez jakiejkolwiek dalszej obróbki.**

Strona jako producent żywności pakujący też żywność w w/w opakowania jest wprowadzającym do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w postaci paczek i owijek wykonanych z elastycznych materiałów zawierających żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki. Strona wprowadzając do obrotu żywność w opakowaniach o zróżnicowanej masie, tj. sery w blokach i kawałkach o masie od 0,2 kg do 20 kg, pakowane w opakowania jednostkowe w postaci owijek wykonanych z elastycznych tworzyw sztucznych oraz sery tarte o masie od 0,1 kg do 2 kg, pakowane w opakowania jednostkowe w postaci paczek wykonanych z elastycznych tworzyw sztucznych, wypełnia przesłanki art. 3k ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i tym samym jest zobowiązana do ponoszenia opłaty od wszystkich w/w produktów.

Odnosząc się zaś do przedstawionego we wniosku drugiego przypadku, gdzie Strona wprowadza do obrotu żywność w takich opakowaniach jak: tacki wraz ze zgrzewalnym zamknięciem w postaci arkusza foliowego (zakrywką), wykonane z laminatu PET i PE, stanowiące standardowe opakowanie jednostkowe serów w plastrach, tubki wykonane z laminatu PE i EVOH wraz z zamknięciem (zakrętką) wykonaną z PP, stanowiące standardowe opakowanie jednostkowe zagęszczonych produktów mleczarskich, np. mleka zagęszczonego, torebki foliowe wykonane z PE, stanowiące standardowe opakowanie jednostkowe płynnych produktów mleczarskich, np. mleka lub śmietany, w ocenie tut. organu należy stwierdzić, iż Strona również jest przedsiębiorcą wprowadzającym do obrotu produkty jednorazowego użytku, o których mowa w sekcji I pkt 2 załącznika nr 9 do ustawy i tym samym jest zobowiązana do ponoszenia opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej. Zarówno przedmiotowa ustawa, jak i Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko nie zawierają legalnej definicji

„paczki”. Nie sposób zgodzić się jednak ze stanowiskiem Strony, zgodnie z którym należy w tym przypadku skorzystać ze słownikowej definicji paczki zamieszczonej w *Słowniku języka polskiego* (www.sjp.pwn.pl), zgodnie z którą „paczka to:

1. «przedmiot lub przedmioty zawinięte w papier, zwykle po to, by je wysłać lub przewieźć»,
2. «nieduże opakowanie w kształcie prostopadłościanu; też: zawartość tego opakowania»,
3. «pewna liczba jednorodnych przedmiotów, zwłaszcza papierów, ułożonych razem»,
4. *pot.* «grupa zaprzyjaźnionych ludzi».”.

Powyższa definicja słownikowa w żaden sposób nie odnosi się do paczki będącej produktem z tworzywa sztucznego. W ocenie tut. organu w tym przypadku również należy skorzystać z kryteriów wskazanych w zawiadomieniu Komisji - Wytyczne Komisji dotyczące produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko, które wymieniono powyżej w niniejszej decyzji. Strona jako producent żywności i pakująca tę żywność w opakowania takie jak: tacki wraz ze zgrzewalnym zamknięciem w postaci arkusza foliowego (zakrywką), wykonane z laminatu PET i PE, stanowiące standardowe opakowanie jednostkowe serów w plastrach, tubki wykonane z laminatu PE i EVOH wraz z zamknięciem (zakrętką) wykonaną z PP, stanowiące standardowe opakowanie jednostkowe zagęszczonych produktów mleczarskich, np. mleka zagęszczonego, torebki foliowe wykonane z PE, stanowiące standardowe opakowanie jednostkowe płynnych produktów mleczarskich, np. mleka lub śmietany, jest wprowadzającym do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w postaci paczek wykonanych z elastycznych materiałów zawierających żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki bez żadnej dalszej obróbki. O tym, że mamy do czynienia z paczką wykonaną z elastycznych materiałów zawierających żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki bez żadnej dalszej obróbki, decyduje m.in. projekt opakowania, które wskazuje, że umieszczony w nim produkt spożywczy jest przeznaczony do bezpośredniego spożycia po zakupie, tj. paczkę lub owijkę można łatwo otworzyć, np. rozrywając, przecinając, przekręcając lub rozciągając, projekt paczki lub owijki umożliwia spożywanie bezpośrednio z paczki lub owijki oraz to, że produkt spożywczy umieszczony w paczce lub owijce można spożyć bez jakiejkolwiek obróbki. W tym miejscu podkreślenia wymaga również, iż umieszczenie produktu zapakowanego pierwotnie w paczce, folii, owijce w innym naczyniu celem spożycia, czyli np. przelanie z torebki foliowej mleka do szklanki, bez poddawania produktu jakiejkolwiek obróbce, nie zmienia charakteru produktu bezpośredniego spożycia.

Zatem w/w produkty jednorazowego użytku należy zakwalifikować jako paczki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki bez żadnej dalszej obróbki w rozumieniu ustawy z dnia 11 maja 2001 r.

o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej. Tym samym Strona jest zobowiązana do ponoszenia za w/w produkty opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 przedmiotowej ustawy.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Powyższa interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Stronę i przytoczonego w treści decyzji stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w przedmiotowej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

Od niniejszej decyzji służy Stronie, z mocy art. 127, 127a i 129 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.), prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białymstoku za pośrednictwem Marszałka Województwa Podlaskiego, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia tutejszemu organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA

Anna Krystopik
DYREKTOR
Departamentu Ochrony Środowiska

Otrzymuje:

